

Lentää aika siivillään kuin kultainen hanhi. Orionin vyönä se välkkyi avaruudessa, muuttaen muotoaan valon säteiden mukaan. Aika kultaa muistot, kuten aurinko merien laineet. Vierineet vuodet palautuvat takaisin sydämeeni tunteiden ryöppynä. Rakastan elämääni kuin kalleinta aarretta, minkä omistan. Kiittäen jumalia heidän lahjoistaan ja opetuksistaan, Siirryn eteenpäin maailmassa ilman pelkoa. Pimeyskään ei minua kammota. Sillä tunnistan liskot ja vaarat sen syövereistä. Erotan ne selkeästi, vaikka ne ovat näkymättömiä. Ajan siivet ovat valkoista unta. Yhtä paljon helmiäistä ne sisältävät kuin elämän aarre. Valkoinen on myös aika kohtalon. Koskemattomana säilyy kanvaasi ennen kun joku maalaa siihen siveltimellä. Aikaa ei voi pysäyttää. Kellon voi kääntää ympäri ainoastaan unelmissaan. Kultaisen ajan muistot leviävät sisimmässäni. Ne valloittavat tunteeni kun suren kaiken katoavaisuutta.